

פסח גינזבורג

קלשטיין שציין את מידותיו הנעלות של המנוח, את זרעם מזוג והליכותיו, את יפיו רוחו ואת ערך יצירתו בשדה העתונות והספרות.

משורר, סופר ואחד המתרגמים העברים הטובים והפוריים ביותר בעשרות השנים האחרונות. נולד בליפניק (והלין) בשנת תרנ"ד 1894 וצעד צעדי ראשית ב"השלה" (לפני שלושים וחמש שנה) בו פרסם שירו הראשון, משורר רב חסד ומחונן בסעם מעורן לספרות יפה. שיקע מיטב יכולתו בהרקת ספרות לועזית יפה וטובה לעברית מפוארת. סידחה זו הניחה לו עצמו שטח מאומצם ביותר לגילוי עצמיותו, אך גם השיעור תועם של פירסומיו הוא עצמו (המחזה "קנאת גבר", הפואמה "קרית החול", רגינת אשכנזי", הזיון הנעורים "אדמומיות" ועוד), הוא עזות למשורר וסור" פר בעל שיעור קומה.

היה היחיד שתירגם לעברית מספריות סקנדינאביות — וזה מכלי ראשון והחן החיות לא מצוין עם יצירות צפון אלה. הוא עשה לנחלת העברית את יצירותיהם של איבסן ("אויב העם"), קנוס למסון ("ויקטוריה", "עבדי האהבה", "בעלי חלו" מות" ועוד), יעקבסן ("נילס לינה") אבסי טפלדר ("האגלים האדומים") ועוד. מהמ" תרגמים המעולים מאנגלית ורוב ספרים משובחים יצאו מתחת ידו מתורגמים מל" שון זו שתכנס ולשונם העברית ערשים או" חם נכסי צאן ברזל של הספרות העברית. תקצר היריעה מלפרט כל תרגומיו, אולם עתה ראוי להזכיר את הספרים הנודעים של טאגור ("הבית והעולם"), פ. ב. ז'ק ("האדמה הטובה"), ב. שאו ("מורה דרך לאשה המשכלת אל הסוציאליזמוס והקפיט" ליזמוס"), ל. סטרייצי ("המלכה ויקטור" ריה"), ר. בורנס ("היי סאול גוגין"), א. מורוצ ("דישדאלי"), ג. אנגיל ("הרזחיים הסמויים מן העין"), גלסורתי ("סטראיקון"), גרינוד ("מר באנטינג"), פריסטלי ("אור יום בשבת"), ועוד ועוד.

חחום מיוחד בכלל עיסוקו היתה העתי" גות והעתונאות. היה מהעורכים של "הארץ", "הבוקר", "הבוסתנאי", ואף ניסה בעצמו להוציא עתונים יומיים שנפסקו לא" חר זמן קצר ("הזמן" בתר"ץ, והחדשות אחרונות" בתרצ"ד-תרצ"ו). ביקש להעניק לרבים ספרית זוטא המכילה נובלות מקי" ליות ומתורגמות ("ספריה קטנה"), אולם אף נסיון זה שחותם העורך היה טבוע עליו — אף הוא לא תאריך ימים.

סגור ומסיגר היה באהלי יצירתו ועבוד" תו ועתה נקטף ומניח אחריו חלל בספרות" נו שלא בנקל ובמהרה יתמלא.

הסופר והעתונאי הדגול, עורך-הלילה של "הארץ" במשך שנים רבות, מת אתמול ב" 5 לפנות בוקר בבית החולים "הדסה" בתל-אביב. אור ליום ב' עוד עימד את העתון. לאחר כך הש כאבים בבטנו, אולם לא רצה להועיק את הר" פא. ביום ב' בבוקר הוזמן אליו רופא ואחריי-הצהרים הועבר ל"הדסה" במצב אנוש. הוא נוחח במעי העיור. אולם המאמצים להצילו עלו בתוהו. היה בן 52. הניח אשה, בן ובת.

קהל רב של סופרים, עתונאים ומ" קירים בא להלוך למנוח כבוד אחרון. לפני הוצאת הארון מבית "הארץ", שעליו התנוסס דגל הכלחלבן עטף שהורים אמרו דברי-פרידה ג. שוקן, א. ליטאי וי. הפטמן. הם ציינו את תכר נותיו היקרות של המנוח כאדם, בעת" נאי, כסופר, משורר ומתרגם. שנים רבות עבד לילה-לילה כעורך העמד הראשון של העתון, צר את צורתו השקיע כש" לון, אהריות ורגש — אך לא התרג" שות — בכותרות, שיפל באהבה בהומר מכל העולם ומכל שחיי החיים שעברו ביריו, אהב את עבודתו העתונאית ואת שעותיו הפנויות הקדיש ליצירה. הצניע לבת, לא שאף להתבלטות ולפרסומת. היה חביב ושופע ידידות, לא הס על רכושו והונג, אם נתבע להקריבו למען פעולתו הספרותית (כגון בשעה ש"הספ" ריה הקטנה" שלו גרסה לו גרעון רב). ממשפחת הסופרים והעתונאים נעקר לפ" תע, בעודו במלוא כוחו, הכר" יקר ואהוב שלא יישכת.

לפי רצונו של המנוח תובא לקברות ב" רושלים, שבה דר בקביעות אף שעבודתו היתה בתל-אביב.

קהל סופרים ועתונאים יחד עם בני המשפחה ואנשי בית "הארץ" שבאו מת"א ליוו את פסח גינזבורג לבית-עולמו ביר" שלים. בהצל, ביקור חולים" הספידו יש" ראל אורבך בשם פועלי דפוס "הארץ", שיחסי אהבת-אחים שררו בינם לבין המ" נוח כל השנים. י. קלינב, שהספיד בשם ציבור העתונאים בירושלים, אמר כי בדב" רי ימי העתונות העברית בארץ-ישראל קנה לו פסח גינזבורג מקום-כבוד. את הקדיש אמר בנו של המנוח אריאל אשר לחג "ברי-מצוה" שלו בשבת התכוננה כל המשפחה.

מיטת המת נישאה בידי עתונאים מ"ב"י קור"חולים" עד לקרבת בית הבריאיות.

בבית הקברות אמר דברי פרידה בשם עובדי "הארץ" מוכיל המערכת י. פיני